

PUSTOSZYCIELKA (1) *sb f*

N sg pustoszycielka.

Sł stp brak, Cn s.v. pustoszyciel, Linde bez cytatu.

Ta, która pustoszy, niszczy; populatrix Mącz, Cn; vastatrix Cn: Populator, et populatrix, Pułtofziciel/ pułtofzicielką Mącz 312d.

AN